

ÈXODE

Etimologia: Prové del títol de la versió grega ἔξοδος (éxodos), i significa "sortida", perquè els fills d'Israel, fiant-se de Déu, surten de l'esclavatge d'Egipte cap a una terra promesa.

PRIMER TESTAMENT

PENTATEUC

Ex

Composició

- **Data:** Com a part de la Torà jueva (Pentateuc), es va formant al llarg de segles des del s.IX aC. fins que acaba compilant-se entorn del s.V aC.
- **Lloc:** Variats, des de Mesopotàmia fins a Canaan
- **Idioma original:** Hebreu אֵלֹהִים
- **Autor(s):** Variats, d'almenys 3 tradicions diferents

Estructura

- **Ex 1-18: ÈXODE D'EGIPTE**
 - **Ex 1-2: Pròleg**
 - 1: Opressió dels Egipcis
 - 2: Els orígens de Moisès
 - **Ex 3-4: Vocació i missió de Moisès i Aaron**
 - **Ex 5-15: Confrontació entre Déu i el Faraó**
 - Ex 5,1-7,7: Moisès i Aaron davant el Faraó
 - Ex 7,8-11,10: Les 10 plagues d'Egipte
 - Ex 12-15,21: La sortida d'Egipte. Càntic de Moisès
 - **Ex 15,22-18: La marxa pel desert**
- **Ex 19-40: L'ALIANÇA DEL SINAÍ**
 - **Ex 19-24: L'Aliança de Déu amb Israel**
 - 19-20,21: Relat de la revelació
 - 20,22-24: Contingut del Codi de l'Aliança
 - **Ex 25-31: Instruccions sobre el Tabernacle**
 - **Ex 32-34: Israel TRENCA l'Aliança. Renovació.**
 - **Ex 35-40: Moisès construeix el Tabernacle**

Gèneres literaris dominants

HISTÒRIA
(No científica, testimonial!)

LLEIS

GENEALOGIA

Idees principals

- **Déu no oblidava la opressió** del seu poble: crida Moisès per alliberar-lo de les mans del Faraó.
- El cor del Faraó es manté endurit, i Déu **defensa els israelites esclaus**, empenyent més i més el Faraó a través de les 10 plagues per tal que els alliberi.
- Segles més tard de la primera Aliança amb la família d'Abram, Déu constitueix una **nova Aliança** amb el poble d'Israel sencer (al desert del Sinaí: 10 manaments i regles pel culte i la justícia social) per tal que aquest sigui **poble sacerdotal** (mitjancer Déu-humanitat), representant i modelic per mostrar a totes les nacions qui és YHWH.
- Déu vol un **santuari per poder habitar enmig del seu poble** (és un Déu de proximitat).
- Davant el trencament de l'Aliança per part del poble, Déu és **misericordiós** però **capaç de castigar el malvat**, i sobretot **fidel a l'Aliança**.

Destinatari

El **poble d'Israel**, que davant la destrucció de Jerusalem i l'exili a Babilònia (587 aC) necessita comprendre les arrels del seu propi pecat trencant l'Aliança amb YHWH.

Cites memorables

- El Senyor li digué: —**He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama** per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments; **per això he baixat a alliberar-lo** del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel (Ex 3,7-8).
- Déu digué a Moisès: —**Jo sóc el qui sóc**. I afegí: —Digues als israelites: "Jo sóc" m'envia a vosaltres. (Ex 3,14)
- Ordena als israelites que es posin en marxa. I tu alça el teu bastó, **estén la mà cap al mar i es partirà en dos**, perquè els israelites passin a peu eixut pel mig del mar. (Ex 14,15-16)
- No tinguis **cap altre déu fora de mi**. No et fabriquis ídols (...) (Ex 20,3ss)
- **Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor!** Mantinc el meu amor fins a un miler de generacions, perdono les culpes, les faltes i els pecats, però no tinc el culpable per innocent (Ex 34, 6-7)